

OCENA GLEDALIŠKE PREDSTAVE

Tommy Sune Hansen: Bomba v bordelu

Režija: Darko Čuden

Datum ogleda: 19. marec 2016

Pod večer tretje marčevske sobote me je selektorska pot peljala v Bohinjsko Bistrico; tam so igralke in igralci domačega ljubiteljskega Gledališča 2B pripravili slovensko krstno uprizoritev komedije danskega avtorja Tommyja Suna Hansena *Bomba v bordelu*. Igro je prevedel, insceniral in režiral profesor na ljubljanski filozofski fakulteti, domačin Darko Čuden in jo tako umestil v okvir nadvse zanimivega in unikatnega projekta med slovenskimi ljubiteljskimi gledališči *Pazi! Evropski obrazi!*, v sklopu katerega vsako leto domačinom, pa tudi turistom predstavijo eno izmed (po možnosti predsedujočo) držav članic EU.

Že zanimiva scenografija predstave je nakazovala delni odmik od realističnega dojemanja odrskega prostora in s tem tudi podajanja zgodbe; simetrično razporejene škatle so se proti globini odra približevale in se sklenile s portalom, skozi katerega so povečini vstopali igralke in igralci. Vhodi na oder so bili tudi iz strani, med škatlami, ki pa jih kot gledalec nisem uspel v celoti določiti oziroma definirati. Škatle, ki so izrisovale dogajalni prostor, so imele sicer dober estetski in prostorski učinek, vseeno pa bi jih lahko še nekoliko bolj vkomponirali v samo dogajanje. Igralci bi lahko npr. uporabljene rekvizite raje kot na tla metali v škatle in bi s tem njihovi likovni vrednosti dodali tudi funkcionalnost. Z njimi bi se gotovo dalo še malo poigrati in iznajti še kakšno komično situacijo, ko bi npr. kateri izmed igralcev zlezal v kakšno izmed škatel ali kaj podobnega. Vsekakor je fino, če scenskim elementom na odru poiščemo čim različnejše namembnosti in tako že na nivoju scenografije vzpostavljamo dialog med prostorom in akterji v njem. Tudi stilizirani kostumi igralcev so narekovali komični tip igre; pomislek imam le pri igralcu, ki je upodobil Ota; s sončnimi očali in s kapo s šiltom je imel popolnoma zakrit obraz. V takem primeru je potrebno temeljito premisliti, kaj pridobimo (in kaj izgubimo) z zakrivanjem oči in obraza, saj moramo vedeti, da so to najpomembnejša igralska izrazna sredstva.

Igralski izraz nastopajočih je bil prav tako pomaknjen iz območja realizma proti burlesknemu, mestoma celo absurdnemu tipu igre. Pri tem velja poudariti, da je bila stilizacija zelo dodelana, dosledna in dobro uglasena znotraj celotnega igralskega ansambla. Sočni prevod besedila s številnimi besednimi igrami je odlično podpiral stilizirani tip igre in igralcem gre resnično velika pohvala, da so uspeli zapopasti jezikovne, posledično pa tudi neverbalne izrazne finese, ki jih je ponujalo besedilo. Pred nami so tako zaživel čudaški dramski liki, ki se jih ni dalo natančno psihološko okarakterizirati, a so ravno zaradi svoje nedoločljivosti pridobivali absurdne dimenzije in gledalcem puščali precej svobode pri interpretaciji likov in njihovih medsebojnih odnosov. Pri tem je pomembno vlogo igrala tudi glasbena oprema, ki je še dodatno podčrtala burleskni tip igre. Tudi določeni upočasneni deli prizorov so delovali nadvse učinkovito in bi jih bilo lahko še več. Igralce je odlikoval zelo dodelan odrski govor; kljub dokaj hitremu tempu igre, so svoje besedilo podajali logično in artikulirano, pri tem pa so še vedno delovali lahkotno in razigrano. V resnično dobro uglasenem igralskem

ansamblu je opazno izstopal igralec, ki je upodobil Klausa Bumbuma; z izjemnim občutkom za komičnost in prefinjenim plasiranjem replik se je resnično močno vtisnil v spomin in dodobra nasmejal tisti večer sicer skromno število gledalcev v dvorani.

Predstava je proti koncu malo izgubljala na dinamiki; morda bi se dalo zaključne prizore še nekoliko strniti oziroma zgostiti. Pri stilsko tako dodelani in dovršeni predstavi je vsaka, še tako majhna nedoslednost toliko bolj očitna in tega se morajo poleg vseh nastopajočih zavedati tudi tonski in lučni mojster ter vsi ostali, ki sodelujejo pri nemotenem poteku predstave. Vsem gledališčnikom iz Bohinjske Bistrice iskreno čestitam za slovensko krstno uprizoritev nekoliko drugačne in nadvse zanimive komedije, za katero upam, da bo še dolgo živela na naših odskih deskah.